

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA OSTATECZNA
A6-0151/2006

27.4.2006

SPRAWOZDANIE

w sprawie małych i średnich przedsiębiorstw w krajach rozwijających się
(2005/2207(INI))

Komisja Rozwoju

Sprawozdawca: Jürgen Schröder

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	10
PROCEDURA	13

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie małych i średnich przedsiębiorstw w krajach rozwijających się (2005/2207(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając załącznik II do Umowy z Kotonu,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowany „Realizacja partnerstwa na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: uczynienie Europy liderem w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw” (COM(2006)0136),
  - uwzględniając rezolucję z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego wspólnej deklaracji Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwoju Unii Europejskiej: „Konsensus europejski”¹,
  - uwzględniając Wspólną deklarację Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamentu Europejskiego i Komisji: „Konsensus europejski w sprawie rozwoju” z dnia 22 listopada 2005 r.,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie strategii rozwoju dla Afryki²,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowany „Strategia UE na rzecz Afryki: europejsko-afrykański pakt na rzecz przyspieszenia rozwoju Afryki” (COM(2005)0489),
  - uwzględniając rezolucję z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju (MCR)³,
  - uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 29 października 2004 r. zatytułowany: „Sprawozdanie Komisji Europejskiej w sprawie Milenijnych Celów Rozwoju na lata 2000-2004” (SEC(2004)1379),
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0151/2006),
- A. mając na uwadze, że europejskie polityki dotyczące MŚP nie powinny być automatycznie przenoszone do krajów rozwijających się,
- B. mając na uwadze, że w krajach rozwijających się nie ma powszechnie przyjętej definicji MŚP,

---

¹ Teksty przyjęte, 17.11.2005, P6_TA(2005)0446.

² Teksty przyjęte, 17.11.2005, P6_TA(2005)0445.

³ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, str. 311.

- C. mając na uwadze, że sektor MŚP obejmuje w krajach rozwijających się heterogeniczną grupę przedsiębiorstw działających w różnych warunkach rynkowych,
- D. mając na uwadze, że MŚP tworzą miejsca pracy i budują społeczeństwo obywatelskie,
- E. mając na uwadze, że MŚP są sposobem na osiągnięcie zarówno społecznego, jak i gospodarczego rozwoju w drodze zmniejszania ubóstwa,
- F. mając na uwadze, że działalność transgraniczna jest szeroko rozpowszechniona w większości rozwijających się regionów, a zatem wymaga specjalnej uwagi podczas przygotowywania polityki i programów,
- G. mając na uwadze, że regionalne podejście do rozwoju MŚP, zakładające udział rządów, władz regionalnych i lokalnych oraz organizacji społecznych z dwóch lub większej liczby państw, może być rozwiązaniem odpowiednim dla rozwoju MŚP w wielu regionach rozwijającej się części świata,
- H. mając na uwadze, że szczególną uwagę należy zwrócić na rolę MŚP w gospodarkach małych krajów wyspiarskich,
- I. mając na uwadze, że szczególną uwagę należy zwrócić na rolę MŚP w krajach, które doświadczyły konfliktów, jako sposobu na efektywną reintegrację weteranów w społeczeństwie,
- J. mając na uwadze, że władze państwowe powinny dokładać wszelkich starań, by ograniczać biurokrację do minimum, aby unikać wnoszenia barier dla rozwoju MŚP,
- K. mając na uwadze, że rejestrowanie działalności nie powinno stanowić bariery w zakładaniu małych przedsiębiorstw ani w zwiększaniu skali działalności z mikro- do małych przedsiębiorstw,
- L. mając na uwadze, że tworzenie lokalnych i regionalnych sieci może przynieść istotne korzyści małym przedsiębiorstwom,
- M. mając na uwadze, że konieczne jest rozpowszechnianie najlepszych praktyk w zakresie projektowania, wdrażania i oceny inicjatyw mających na celu promowanie wzrostu MŚP i lokalnego rozwoju gospodarczego oraz zwiększanie zatrudnienia,
- N. mając na uwadze, że podmioty na danym terenie, ich stowarzyszenia i inne formy organizacyjne, muszą odgrywać zasadniczą rolę w przygotowywaniu i wdrażaniu każdej polityki dotyczącej MŚP,
- O. mając na uwadze, że różnice regionalne i kulturowe powinny być brane pod uwagę podczas projektowania polityk i programów dotyczących MŚP,
- P. mając na uwadze, że większość mikroprzedsiębiorstw to przedsiębiorstwa rodzinne, a zatem wymagające szczególnej uwagi podczas projektowania każdej polityki dotyczącej MŚP,
- Q. mając na uwadze, że kobiety odgrywają istotną rolę w tworzeniu i rozwoju mikro- i

- małych przedsiębiorstw, a kobiece przedsiębiorstwa należy wyrwać z izolacji,
- R. mając na uwadze, że szczególną uwagę należy poświęcić projektom nakierowanym na przedsiębiorczość wśród kobiet, aby uniknąć piętrzenia trudności podczas tworzenia i pełnego wdrażania inicjatyw dotyczących mikroprzedsiębiorstw i MŚP przez zachowania uwarunkowane historią i tradycją,
  - S. mając na uwadze, że spółdzielnie odgrywają ważną rolę w podtrzymywaniu gospodarki na szczeblu lokalnym oraz w strukturyzowaniu i budowaniu spójności w społecznościach lokalnych,
  - T. mając na uwadze, że lokalne instytucje mają do odegrania ważną rolę we wspieraniu MŚP,
  - U. mając na uwadze, że polityka tworzenia MŚP może odegrać pewną rolę w zmniejszaniu znaczenia gospodarki nieformalnej,
  - V. mając na uwadze, że należy zapewnić bezpieczeństwo podczas tworzenia MŚP i prowadzenia przez nie działalności,
  - W. mając na uwadze, że spółdzielnie bliskie są tradycyjnym praktykom zrzeszania się w wielu wiejskich i miejskich społecznościach,
  - X. mając na uwadze, że zakładanie nowych spółdzielni może być realnym sposobem na przekształcanie działań nieformalnych w formalne,
  - Y. mając na uwadze, że należy wspierać inicjatywy nakierowane na poprawę klimatu dla inwestycji oraz możliwości biznesowych, które pomagają tworzyć miejsca pracy i polepszać sytuację majątkową ubogich,
  - Z. mając na uwadze, że MŚP potrzebują wystarczającego czasu i budowania potencjału, aby przystosować się do stopniowego otwierania sektorów, w których prowadzą działalność, na konkurencję rynków światowych; rozmiar krytyczny, tworzony w wyniku procesów zrzeszania się, powinien doprowadzić do osiągnięcia masy krytycznej, niezbędnej do stopniowej eliminacji ochrony w początkowej fazie,
  - AA. mając na uwadze, że należy w przyszłości rozważyć możliwość propagowania w MŚP idei odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw, dzięki której do działań związanych z biznesem włącza się kwestie społeczne i środowiskowe,
  - AB. mając na uwadze, że szczególną uwagę należy poświęcić społeczno-ekonomicznemu środowisku MŚP, na przykład edukacji i szkoleniu zasobów ludzkich, infrastrukturze komunikacyjnej i informacyjnej, dostępowi do surowców i rynków,
  - AC. mając na uwadze, że niezwykle ważne jest budowanie partnerstw i systemów informacyjnych, które zapewniają dostęp do wiedzy potrzebnej do rozwoju,
  - AD. mając na uwadze, że MŚP mają do odegrania ważną rolę w rozwoju inicjatyw nakierowanych na zrównoważoną turystykę w krajach rozwijających się,

- AE. mając na uwadze, że nieustrukturyzowane systemy finansowe są szczególnie szkodliwe dla wzrostu mikro- i małych przedsiębiorstw,
- AF. mając na uwadze, że głównymi źródłami finansowania dostępnymi MŚP są nieformalne pożyczki od nieformalnych stowarzyszeń, rodziny i przyjaciół, małe oszczędności oraz zysk zatrzymany i należności,
- AG. mając na uwadze, że zapewnienie kapitału początkowego może znacznie przyczynić się do tworzenia i rozwoju MŚP,
- AH. mając na uwadze, że dostęp do kredytów, zwłaszcza średnio- i długoterminowych, a także wzmocnienie pośredników finansowych są ważne dla rozwoju MŚP,
- AI. mając na uwadze, że doświadczenia wskazują, iż kobiety są w krajach rozwijających się najlepszymi użytkownikami mikrokredytów, które pozwalają im odgrywać rolę w równoważeniu lokalnej gospodarki,
- AJ. mając na uwadze, że AKP i inne kraje rozwijające się, w tym instytucje na szczeblu krajowym i regionalnym, mają do odegrania rolę w zarządzaniu funduszami promującymi rozwój MŚP,
- AK. mając na uwadze, że dla potrzeb MŚP powinna być prowadzona proaktywna polityka finansowa i fiskalna; częścią takiej polityki powinny być specjalne linie kredytowe lub zachęty podatkowe,
1. uważa za niezbędną harmonizację wszystkich istniejących definicji MŚP, w tym mikroprzedsiębiorstw, przynajmniej na poziomie regionalnym; uważa także, że liczba pracowników jest najlepszym kryterium do definicji MŚP;
  2. zaleca, by w regionie, w którym kraje rozwijające się stanowią większość, przedsiębiorstwo było uznawane za mikroprzedsiębiorstwo jeśli zatrudnia do 5 osób, za małe jeśli zatrudnia od 6 do 25 osób, a za średnie jeśli zatrudnia od 26 do 100 osób;
  3. wspiera polityki mające na celu zmniejszanie barier utrudniających tworzenie przedsiębiorstw, ich rejestrację i rozpoczęcie działalności; wzywa rządy krajów rozwijających się do dokonania oceny wpływu aktualnych i przyszłych przepisów prawa gospodarczego na MŚP;
  4. zaleca udzielanie specjalnego wsparcia tworzeniu sieci przedsiębiorstw na poziomie lokalnym i regionalnym;
  5. podkreśla, iż tworzenie sieci ułatwiają stowarzyszenia świadczące wspólne usługi, takie jak porady prawne, księgowość, szkolenia i edukacja, wykorzystanie technologii informacyjnych;
  6. uważa, że w małych miastach i w miejscowościach wiejskich, wspólnoty świadczące wspólne usługi, jeśli to konieczne, mogłyby być inicjowane ze środków publicznych, docelowo zakładając własność prywatną jako opcję preferowaną;
  7. zwraca się o specjalnie zaprojektowane polityki, programy i projekty nakierowane na

MŚP, w tym na tradycyjnie już aktywne w handlu transgranicznym mikroprzedsiębiorstwa;

8. podkreśla znaczenie zaangażowania rządu w takie transgranicznie zorientowane polityki, sprzyjające międzypaństwowemu zaufaniu, harmonizacji przepisów prawa i praktyk oraz rozwojowi regionalnemu;
9. przypomina, że MŚP, w tym także mikroprzedsiębiorstwa, są głównie przedsiębiorstwami rodzinnymi, wywodzącymi się ze środowiska, w którym kultura i tradycja wciąż odgrywają zasadniczą rolę, a zatem wymagają w politykach ostrożnego i rozsądnego podejścia, kiedy przygotowywane są do wdrożenia nowe przepisy prawa lub formy organizacyjne;
10. wzywa wszystkie podmioty na danym terytorium do udziału, bezpośrednio lub przez skupiające je organizacje, w przygotowywaniu i wdrażaniu wszelkich polityk dotyczących MŚP;
11. uznaje ogromne znaczenie roli kobiet we wszelkich obszarach związanych z rozwojem, roli, o której decydenci zbyt często zapominają, a także żąda poświęcenia szczególnej uwagi projektom nakierowanym na przedsiębiorczość wśród kobiet;
12. uznaje rolę jaką mają do odegrania lokalne instytucje we wspieraniu MŚP, w tym także mikroprzedsiębiorstw; uważa, iż lokalne instytucje mogą inicjować wdrażanie wspólnot oferujących wspólne usługi dla mikroprzedsiębiorstw i MŚP, przy finansowaniu fazy założycielskiej przez państwo;
13. uznaje rolę MŚP w tworzeniu miejsc pracy i podkreśla wagę przekształcania większości tych miejsc pracy z niewymagających kwalifikacji na wymagające kwalifikacji, z sezonowych na pełnoetatowe, z tymczasowych na stałe, przy zastosowaniu proaktywnych krajowych polityk i programów;
14. podkreśla rolę, którą spółdzielnie mogą odegrać w podtrzymywaniu gospodarki na szczeblu lokalnym oraz w strukturyzowaniu i budowaniu spójności w społecznościach lokalnych;
15. zwraca się o tworzenie polityk krajowych wspierających zmniejszenie znaczenia gospodarki nieformalnej w krajach rozwijających się; zwraca się także o promowanie inicjatyw wspierających poprawę klimatu dla inwestycji i tym samym tworzenie możliwości biznesowych;
16. uważa spółdzielczość za środek do formalizowania nieformalnej działalności, ponieważ bliżej jej niż innym formom legalnych organizacji do tradycyjnych praktyk zrzeszania się w wielu wiejskich i miejskich społecznościach;
17. uważa spółdzielczość za najlepsze środowisko do zapewnienia, aby MŚP działające w sektorze formalnym nie powróciły do sektora nieformalnego;
18. uznaje, że MŚP potrzebują odpowiedniej ilości czasu i budowania potencjału, aby przystosować się do stopniowego otwierania sektorów, w których prowadzą

działalność, na konkurencję rynków światowych; uznaje także, że rozmiar krytyczny, tworzony w wyniku procesów zrzeszania się, powinien doprowadzić do osiągnięcia masy krytycznej, niezbędnej do stopniowej eliminacji ochrony w początkowej fazie;

19. wzywa do stopniowego wprowadzenia w MŚP z krajów rozwijających się koncepcji odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw i w związku z powyższym zwraca się do Komisji o wykorzystanie wszystkich związanych z tematem konferencji i rozmów dwustronnych z krajami, które są sygnatariuszami Umowy z Kotonu¹, aby sprzyjać temu wprowadzeniu i wiedzy na ten temat;
20. uznaje, że tworzenie zdrowego społeczno-gospodarczego środowiska dla MŚP jest możliwe tylko wtedy, gdy nakierowane na nie polityki obejmują działania w obszarach edukacji i szkolenia zasobów ludzkich, zapewnienia infrastruktury komunikacyjnej i informacyjnej, łatwego dostępu do surowców i regionalnych rynków;
21. wzywa do budowania partnerstw MŚP, służących wymianie aktualnych informacji i wiedzy;
22. uznaje rolę, którą MŚP mogą odgrywać w rozwoju większości polityk sektorowych;
23. wzywa do wdrażania zdrowych, przychylnych dla MŚP systemów finansowania;
24. podkreśla potrzebę unikania tradycyjnych w wielu obszarach praktyk związanych z udzielaniem nieformalnych kredytów i pożyczek, przez promowanie specjalnie zaprojektowanych produktów finansowych i mikrofinansowanie;
25. zaleca zapewnianie kapitału początkowego na tworzenie i rozwój MŚP;
26. zaleca polityki ułatwiające dostęp do kredytów, zwłaszcza do kredytów średnio- i długoterminowych, oraz wzmacniające pośredników finansujących MŚP;
27. wzywa do poświęcenia szczególnej uwagi przedsięwzięciom mikrokredytowym nakierowanym na kobiety, szczególnie w obszarach, gdzie kobiety nie korzystają z pełni praw;
28. proponuje międzynarodowe wsparcie i finansowanie dla instytucji regionalnych aktywnych w sektorze finansowym krajów rozwijających się, wprowadzając tym samym wspólne wielonarodowe podejście do działalności prowadzonej przez MŚP;
29. wzywa do udzielania MŚP zachęt podatkowych, zwłaszcza w fazie rozpoczynania przez nie działalności;
30. wzywa do reform regulacyjnych w celu przyspieszenia i uproszczenia procedur rejestracji, a także obniżania wymogów dotyczących minimalnego kapitału;
31. wzywa do reformy procedur sądowych w celu szybszego rozstrzygnięcia sporów

---

¹ Umowa o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z drugiej strony, podpisana w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r., Dz.U. L 65 z 8.3.2003, str. 27.

związanych z prowadzeniem działalności, a także bardziej skutecznego egzekwowania zobowiązań umownych i ochrony praw majątkowych;

32. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich UE i grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP), Radzie Ministrów AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.

UZASADNIENIE

Wstęp

Silna, ściśle powiązana tkanka małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) nabiera fundamentalnego znaczenia dla rozwijającego się kraju.

Nie jest możliwe zidentyfikowanie wspólnego modelu działania MŚP w krajach rozwijających się, ponieważ każdy kraj, ze swoją historią i tradycją, jest inny. Niemniej, podobnie jak w krajach rozwiniętych, MŚP mogą stanowić kręgosłup gospodarki. Jeśli odpowiednio wystawi się je na działanie ukierunkowanych środków zachęcających, mogą stać się motorem zrównoważonego rozwoju.

Pierwszym krokiem, który należy uczynić, jest stworzenie dobrego, przejrzystego i spójnego klimatu dla działalności MŚP, aby mogły one odegrać swoją rolę. Jednak obecnie w wielu krajach rozwijających panuje niesprzyjający klimat. Są pewne ograniczenia w zakładaniu MŚP oraz trudności związane z rozpoczynaniem działalności. W innych przypadkach administracje krajowe opierają swoje decyzje na przestarzałych przepisach, z których część pochodzi jeszcze z ery kolonialnej, a zatem wymaga bezzwłocznej aktualizacji, aby spełniały wymagania globalnej gospodarki.

Wzmacnianie roli MŚP w gospodarce oznacza w ostatecznym rozrachunku pomaganie prowadzącym je osobom wejść w cykl trwałego wzrostu. Pozwala to także na powstanie klasy średniej, tak potrzebnej w budowaniu masy krytycznej niezbędnej do wskazania rządowi udanego sposobu rządzenia krajem.

Do tej pory Parlament Europejski nie zajmował się w sprawozdaniu wniesionym z własnej inicjatywy zagadnieniami związanymi z MŚP w krajach rozwijających się, a Komisja uwzględnia je w szerszym kontekście sektora prywatnego. Dowodami takiego podejścia są na przykład Umowa z Kotonu i nowy „Konsensus europejski” w sprawie rozwoju. Należy zatem sformułować jasno określoną politykę dotyczącą MŚP w ramach strategii rozwoju Komisji.

Problemy i wyzwania

Zajmowanie się MŚP pociąga za sobą uzgodnienie definicji, czym są małe i średnie przedsiębiorstwa.

Rzeczywistość pokazuje nam zróżnicowany koszyk tradycyjnie zrzeszonych i konwencjonalnych form przedsiębiorstw, z których wiele nie posiada statusu prawnego. MŚP obejmują: „mikroprzedsiębiorstwa” o prywatnych lub spółdzielczych formach organizacji, „małe” i „średnie” przedsiębiorstwa w formie znanej w UE, działające tak w sektorze pierwotnym, jak i w sektorze usług.

Europejska koncepcja MŚP (zatrudniających od 50 do 250 pracowników) nie przystaje do rzeczywistości w większości krajów rozwijających się. Pozytywnym skutkiem sprawozdania mogłoby być w takich krajach określenie definicji MŚP, pozwalającej na lepsze zaprojektowanie polityk i programów promujących rozwój.

Drugim problemem, który musimy rozwiązać, jest zakres krajowych polityk wobec MŚP. Czy polityki takie powinny również uwzględniać rodzinne mikroprzedsiębiorstwa? Czy może należy z myślą o nich wprowadzić specjalnie zaprojektowane instrumenty?

Wiele z takich mikroprzedsiębiorstw, na przykład zakład wulkanizacyjny, łądz zajmująca się rybołówstwem przybrzeżnym albo budka, w której sprzedawane są krajowe owoce lub warzywa, działa w nieformalnym sektorze i powinna zostać przekształcona, jeśli ma być uwzględniona w sektorze formalnym. Takie włączenie do sektora przyniosłoby zasadniczo korzyści osobom je prowadzącym.

Ponadto konieczne jest stworzenie klimatu gospodarczego, w którym z powodzeniem mogłyby się rozwijać MŚP. W sprawozdaniu przedstawionych zostanie kilka wytycznych sugerujących jak można by to osiągnąć.

Stworzenie sprzyjającego klimatu gospodarczego wymaga przyjęcia spójnego pakietu środków w takich obszarach, jak edukacja i szkolenia, dostarczanie informacji i narzędzi komunikacyjnych, porady prawne i ograniczona biurokracja, techniki organizacji i zarządzania, marketing, bezpośrednia pomoc lub ogólne doradztwo oraz dostęp do usług finansowych.

Należy zaprojektować i wdrożyć działania dopasowane do podmiotów w danym środowisku. Podmioty te powinny być postrzegane jako „mnożnik”. Po odbyciu szkolenia sami powinni być w stanie przekazać to szkolenie innym, czy to w postaci wiedzy, instrumentów, czy też technik.

Należy wspierać wzajemną pomoc. Nie możemy zapominać, że tradycyjnie obywatele wielu krajów rozwijających się przyzwyczajeni są do zrzeszonych i spółdzielczych form organizacji.

Jeśli istnieją ramy wyznaczone przez krajową lub regionalną politykę nakierowaną na stworzenie odpowiedniego klimatu dla działalności gospodarczej, nigdy nie należy o nich zapominać. Jeżeli takich ram nie ma, UE mogłaby pomóc organom administracji na szczeblu ogólnokrajowym i lokalnym w tworzeniu takiej polityki. Zawsze użyteczny może okazać się transfer wiedzy, informacji o unikaniu błędów albo nowatorskich i efektywniejszych procesów.

W tym kontekście, należy uwzględniać i szanować lokalne podmioty i ich formy organizacji. Powinni być oni traktowani jak partnerzy. Trzeba zawsze podkreślać rolę kobiet. Tylko jeśli wszystkie podmioty czują się częścią gry, mogą one wygenerować impuls potrzebny do osiągnięcia zamierzonych rezultatów. Lepiej opracować program z dokładnie rozpisanymi etapami i prostym harmonogramem realizacji celów, aniżeli narzucać zewnętrzną politykę sprzedaną jako gotowy produkt do bezpośredniego użycia.

Krajowe i regionalne polityki muszą uwzględniać środki związane z zachętami inwestycyjnymi i podatkowymi.

Ponadto krajowe i regionalne polityki muszą uwzględniać reformy mające na celu zmniejszenie biurokracji i przyspieszenie procedur rejestracyjnych przy jednoczesnym uproszczeniu uzyskiwania koncesji.

Ale to nie wszystko, krajowe polityki powinny obejmować reformy procedur sądowych w celu przyspieszenia wydawania orzeczeń sądowych oraz skuteczniejszej ochrony własności i egzekwowania zobowiązań umownych.

Kraje rozwijające się posiadają zasadniczo słabo rozwinięte systemy finansowe, które hamują rozwój zdrowych małych lub mikroprzedsiębiorstw. Dlatego wielu przedsiębiorców zmuszonych jest korzystać z nieformalnych pożyczek lub sięgać głęboko do swoich kieszeni, czasami ryzykując obniżeniem poziomu życia własnych rodzin.

Należy również przyjrzeć się roli mikrofinansowania, gdyż większość projektów będzie realizowana razem z mikroprzedsiębiorstwami. UE mogłaby wspierać działania w zakresie mikrofinansowania poprzez specjalne programy i projekty na rzecz wspierania przedsiębiorstw. Mogą one tworzyć nowe miejsca pracy; powinny przyczyniać się do „przyzwoitej pracy” w znaczeniu pewnego zatrudnienia.

W przypadku tworzenia MŚP istotny powinien być również kapitał początkowy wykorzystywany do rozpoczynania nowej działalności.

Wprowadzenie zachęt podatkowych jest kolejnym nieodzownym środkiem, zwłaszcza gdy zaprasza się osoby prowadzące nieformalne działania do przyłączenia się do formalnej gospodarki. Przepisy takie powinny być połączone z polityką, która zmusza MŚP – po przejściu do formalnej gospodarki – do pozostania w niej i uniemożliwia im ponowne wyślizgnięcie się do sektora nieformalnego.

Analizując sytuację w krajach rozwijających się, które nie są państwami wyspiarskimi, koniecznie musimy przyjrzeć się działaniom transgranicznym prowadzonym zarówno przez sektor formalny, jak i nieformalny. Wyznaczone granice często sprzeciwiały się historii i tradycji, kulturom oraz działalności gospodarczej prowadzonej w niektórych obszarach od stuleci. W tym stuleciu nadszedł czas na przyjrzenie się takim działaniom z innej perspektywy, poprzez polityki i programy zorientowane na rozwój regionalny, doprowadzając do spotkania krajowych administracji i władz lokalnych dwóch lub większej liczby krajów. Dla MŚP jest to jedyna forma pozwalająca czerpać dalsze korzyści z regionalizacji i globalizacji oraz angażować się w działania na linii Północ/Południe i Południe/Południe.

Perspektywy

Omawiany temat jest bez wątpienia bardzo złożony, więc wszelkie szczegółowe pytania będą wymagały dokładniejszej analizy. Być może niektóre zagadnienia będą musiały zostać nawet wyłączone ze sprawozdania w celu uzyskania spójnego i rzeczowego tekstu.

Kluczem do sukcesu będzie wdrożenie przedstawionych środków. I chociaż rzeczywiście proponowane koncepcje mają charakter globalny, będą musiały one zostać dostosowane do istniejących warunków („myśl globalnie – działaj lokalnie”).

Komisja Rozwoju mogłaby stworzyć ogólne ramy niniejszego sprawozdania, mając na celu przygotowanie spójnej polityki, która pomoże wzmocnić rolę MŚP w krajach rozwijających się, a następnie podjąć decyzję o kolejnych sprawozdaniach oraz bardziej dokładnych i dogłębnych inicjatywach dotyczących MŚP.

PROCEDURA

Tytuł	Małe i średnie przedsiębiorstwa w krajach rozwijających się
Numer procedury	2005/2207(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia wydania zgody na posiedzeniu	DEVE 17.11.2005
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	
Opinia niewydana Data wydania decyzji	
Ścisłjsza współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu	
Sprawozdawca(y) Data powołania	Jürgen Schröder 24.5.2005
Poprzedni sprawozdawca(y)	
Rozpatrzenie w komisji	25.1.2006 20.2.2006 21.3.2006 25.4.2006
Data przyjęcia	25.4.2006
Wynik głosowania końcowego	za: 20 przeciw: 0 wstrzymujących się: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Nirj Deva, Fernando Fernández Martín, Michael Gahler, Filip Andrzej Kacmarek, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Luisa Morgantini, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Jan Zahradil
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Milan Gaľa, Jan Jerzy Kułakowski, Linda McAvan, Manolis Mavrommatis, Zbigniew Zaleski
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	
Data złożenia	27.4.2006
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	